



HYBE

včera,
dnes
a zajtra

Vydáva: Obecný úrad Hybe, +421 44 5296 121, hybe@hybe.sk

OBČASNÍK OBCE HYBE



1/2023





Milí spoluobčania,

Jar sa spája s mnohým udalosťami, je charakterizovaná ako nový začiatok života v prírode, s jarom sú späté Veľkonočné sviatky a každoročne na jar si pripomíname aj sviatok tých, ktorí obrovskou mierou ovplyvňovali a stále majú rozhodujúci vplyv na nás, naše deti – Deň učiteľov. Určite aj každý z nás, napriek tomu, že sme školské lavice opustili už pred mnohými rokmi, si spomenie na jedného, možno viacerých učiteľov, ktorí s nami kráčali na ceste za vzdelaním.

Aj touto cestou sa chcem poďakovať Vám, učiteľom na našej Základnej škole v Hybiach a samozrejme aj pani učiteľkám z Materskej školy, za Vašu neľahkú prácu. Prajem Vám veľa zdravia, trpezlivosti a aby Vaše poslanie bolo odmenené v podobe úspešných žiakov.



A všetkým Vám, milí spoluobčania, prajem príjemné a pokojné jarne obdobie.

Vážení spoluobčania

Všetci sa už tešíme na jar, na teplé dni, na prácu v záhradkách. Dnes (28.3.) sme sa dočkali snehovej chumelice a beriem to tak, že sa zima prišla rozlúčiť. V obci sme skončili jarne upratovanie ulíc a chodníkov po zimnej údržbe. Nakolko politika nášho štátu je taká, že sa znižujú finančné prostriedky na aktívne práce, aj v našej obci máme v súčasnosti už iba 5 aktívnych pracovníkov. Vzhľadom k tomu, ďakujem všetkým Vám, milí spoluobčania, ktorí ste nečakali na to, že Vám niekto pred Vaším domom pozametá a poriadok ste si spravili sami.

Podakovanie patrí aj členom Jednoty dôchodcov, ktorí prevzali patronát nad Orphanidesovým parkom a tento vyčistili a pripravili pre oddych a zábavu všetkým spoluobčanom.

Už niekoľko rokov sa spolu s poslancami Obecného zastupiteľstva v Hybiach intenzívne venujeme separácii odpadov. Je veľmi potešujúce, že mnohí z Vás si uvedomujú dôležitosť tohto problému a prispievate k výsledkom, ktoré sú každoročne lepšie a motivujúce. Vďaka každému z nás, ktorí sa poctivo podielame na separácii odpadov, môžem konštatovať, že za

rok 2022 sme dosiahli veľmi slušný výsledok, ako môžete vidieť v nasledujúcej tabuľke:

!!! Najdôležitejšie na týchto číslach je skutočnosť, že sa nám v obci darí každoročne vyrábať menej a menej komunálneho odpadu!!!

Množstvo vytriedených plastov medziročne kleslo z dôvodu začatia zálohovania plastových obalov v obchodoch. Napriek slušným výsledkom v separácii odpadov máme stále ešte obrovské rezervy. Náhodnými kontrolami sme zistili, že 40% odpadu v kuka nádobách je biologický odpad, ktorý by mal skončiť v kompostéroch. Odpad v kuka nádobách je najdrahší odpad!!!, ktorý vyťahuje najviac peňazí z našich peňaženiek. Je na nás, aby sme si uvedomili, že plasty, sklo a bioodpad sú zadarmo, ale ak ich hodíme do kuka nádoby tak za to platíme.

Vo februári sme ukončili kompletnú rekonštrukciu verejného osvetlenia v našej obci. Namontovali sme nové LED svietidlá a už teraz môžeme hovoriť o výraznom znížení spotreby elektrickej energie. Určite nepristúpime na vypínanie verejného osvetlenia. Bezpečnosť a ochrana majetku občanov považujeme za jednu z našich priorít.

	Komunálny odpad (t)	Sklo (t)	Plasty (t)	% vytriedenia odpadu
2018	361	34	35	22,6
2019	257	36	41	32,5
2020	289	37	59	40,9
2021	260	38	53	47,9
2022	245	37	36	50,7

Štatistické údaje za rok 2022 na úseku matriky a evidencie obyvateľstva

Celkový počet obyvateľov k 31. 12. 2022 - 1484, z toho 721 žien a 763 mužov

narodilo sa 11 detí, z toho 5 dievčat, 6 chlapcov

manželstvo uzavrelo v roku 2022 - 8 párov

zomrelo 17 ľudí, z toho 9 žien, 8 mužov

z obce sa odsťahovalo 23 ľudí a prisťahovalo sa 31 ľudí



VŽDY DOBRÁ NÁLADA

ZO JDS ukončila rok vianočnou kapustnicou vo vestibule KD. Nálada bola dobrá, pohostenie tiež, trochu nám zlyhala technika pri vystúpení detí z MŠ, ale to sa stáva.

Tak ako sme ukončili slávnostný rok, tak



sme ho aj slávnostne začali, fašiangovým posedením v klube.. Nadviazali sme na tradície fašiangov, šišky upiekli žienky doma, každý kto prišiel doniesol niečo dobré pod zub, oslávenci priniesli tekuté, ostatní kavičku, koláčiky. Zaspievali sme oslávencom, zagratulovali a zaspomínali ako

to bolo v začiatkoch klubu, spev sa niesol klubom.

1.3. sme mali slávnostnú VČS v zasadačke obecného úradu, zhodnotili sme činnosť za uplynulú obdobie.

Fotografie dal do fotogalérie M. Bachar,



zadokumentoval chvíľky týchto stretnutí.

Naši seniori sú však aktívni aj v športovej oblasti. Na pozvanie ZO JDS sekcia učiteľov v L.Hrádku, sa zúčastnili seniorského bežkovania na Štrbskom plese a reprezentovali nás vynikajúco! aj keď nie sú všetci našimi členmi!, ale hlásia sa

k Hybiam. V kategórii muži obsadili p. Žiška J. 1.miesto, p. Žiška M. 2. miesto, p.Melich D. 4.miesto, v kategórii ženy p.Vlkoninská T. 2. miesto.

Veľkou fanúšičkou a súčasťou akcie bola aj p. Melichová G. Ešte raz im gratulujeme



a sme veľmi radi, že aj takouto cestou reprezentujú Hybe a nadväzujú na bežecké lyžovanie u nás v obci.

Zatiaľ toľko, tešíme sa na ďalšie aktivity, ktoré nás čakajú.

Pavelicová D.

**Prichádza k nám zasa jaro,
ktoré má vždy svoje čaro.**

**Kvetky nám rozvonievajú
a tým všetkým prebúdajú.**

**Čo priniesie nová jar,
to vie iba z nebies Pán.**

**Tak s radosťou vítajme každý nový deň,
či v starostiach, či v radosťach oplatiť sa nám žiť
preň.**

**Dostala som na Vianoce takú pilku maličká,
ktorou môžem obrezávať trávy, kríky, jedličku.
Ešte je však vonku chladno, nemôžem s ňou
robiť**

**a tak som sa rozhodla dnes básničku stvoriť.
Vtom ma ale napadla jedna báseň z detstva,
chcem sa o ňu podeliť s Vami z tohto miesta.**

**Vtedy sa tiež blížili Velkonočné sviatky
a na papier písala som nasledovné riadky:
„V mojej izbe na oblôčku mnoho kvetov stojí,
medzi nimi malý muškat veselo sa strojí.
Je on šťastný, že už prídu za chvíľku hody,
že dostane od Aničky plnú krlu vody.**

**Malá Anka, to je dievča, rada kvietky polieva
a pri nich si každé ráno z chuti ona zaspieva.“**

Báseň je to síce krátka,



mne ale pootvorila do mladosti vráta.

**Vrátna sa však pekne krásne do dní
súčasných,**

krásy detstva i mladosti zanechajme pre iných.

**Radujem sa spolu s vami, to je pravda istá,
čo starosta v našich Hybiach zas nového chystá.**

**Prajeme mu v jeho práci, veľa chuti, zdravia,
no a taktiež veľa plánov do zveľadovania.**

**Pri stretnutí na ulici radi ho pozdravíme
a nás teší, keď aj zo dva slová prehodíme.
Veď či mladé a či staršie, rovnako sa tešíme
a pri každej jeho snahe, tuho palce držíme.
Na záver mám pre vás všetkých ešte jednu
pozvánku**

v apríli na divadlo do kultúrneho stánku.

**Toto je už naozaj tá posledná vetička,
srdečne vás pozdravuje**

Vaša Milka Jurička.

Hybe, 8. 3. 2023 - MDŽ



... A TEN ČAS RÝCHLO LETÍ... OD NOVEMBRA DO MARCA SA U NÁS V MATERSKEJ ŠKOLE DIALI VECI

Zima už pomaly podáva žezlo svojej mladšej sestre Jari a nezabudla sa pripomenúť spoločnými aktivitami, ktoré sme v našej „škôločke“ zažili aj vďaka spolupráci s našimi šikovnými rodičmi... nuž posúďte sami.

16.11.2022 POZDRAV PRE NAŠU MATERSKÚ ŠKOLU

*Do hybskej škôlky pozdrav letí,
pre všetky pani učiteľky, pre všetky deti.*

*Vaša škôlka má svoj veľký deň,
pošiem pranie iba preň.*

*V teej škôločke sa deti hrajú,
učia sa a zabávajú.*

*Plná hračiek, plná vecí,
milých pani učiteľiek,
ale hlavne dobrých detí.*

*Podakovať sa dnes chceme,
tak ako najlepšie vieme,
za to všetko, čo už vedia,
čo nové sa dozvedia,
za to všetko, čo tu majú,
že sa šťastne usmievajú.*

*Ďakujeme ešte raz,
nežvládli by to bez vás.*

Takýto pozdrav sme dostali od pani učiteľky Danky. A keďže 4.11.2023 mala naša materská škola sviatok, dali sme možnosť všetkým deťom a ich šikovným rodičom, aby niečo krásne našej MŠ zaželeli. Či už prostredníctvom kresby, milým slovom alebo básňou. Pozdravy sa pomaly začali zbierať a na konci týždňa sme si ich prečítali od týchto detičiek: Peľko Pastucha, Maťko Kriššák, Riško Skaloš, Natália Piovarčiová, Nelka Lacková, Paulínka Klementová, Zuzka Valková, Gabko Ferienc, Maximko Burgel.



Ďakujeme ešte raz, zvládli ste to úžasne.

27.11.2022 ADVENTNÝ PODVEČER

Keď sa povie slovo advent, u každého z nás vyvolá iné asociácie. Pre kresťanov má duchovný význam, pre iných znamená obdobie vianočných nákupov a u našich najmenších je to najdlhšie čakanie na vianočné darčeky. Jedným zo symbolov adventného obdobia je adventný veniec so svojimi 4 sviečkami, ktoré symbolizujú štyri nedele pred Štedrým dňom. Postupne sa zapália každú nedeľu. Sviečky na venci nie sú len dekoratívnymi prvkami. Majú veľmi silný symbolický význam, ktorý má ľudí v predvianočnom čase inšpirovať k rozjímaniu a pokore.

Tento rok bol v živote našej obce výnimočný. Atmosféru Vianoc sme začali vychutnávať zapálením 1. sviece na symbolickom adventnom venci pred obecným úradom, kde sa stretli nielen zástupcovia evanjelickej, rímsko-katolíckej cirkvi, ale aj naše deti zo základnej



a materskej školy, ktorí svojim programom pod taktovkou šikovných pedagógov pripravili krásny program so symbolikou jednotlivých sviec. Určite každý z nás pozná príbeh 4 sviečok...

Horeli štyri sviečky na adventnom venci, tak ticho, že bolo počuť ako sviečky začali hovoriť: Prvá sviečka vzdychla a povedala: „Volám sa Mier, moje svetlo síce svieti, ale ľudia žiadny mier nedodržujú.“ Jej svetlo bolo čím ďalej tým menšie, až celkom zhaslo... Svetlo druhej sviečky zakmitalo a sviečka povedala: „Volám sa Viera, som ale zbytočná, ľudstvo nechce nič o Bohu vedieť, nemá preto cenu, aby som svietila.“ Prievan zavial miestnosťou a druhá sviečka zhasla... Ticho a smutne sa ku slovu prihlásila tretia sviečka: „Volám sa Lásky, už nemám silu, aby som horela, ľudia ma odstavili stranou. Vidia len sami seba a žiadnych iných, ktorých by mali radi.“ A s posledným zážehom zhaslo i toto svetlo... V tom vošlo do miestnosti dieťa a pozrelo sa na sviečky a povedalo: „Vy musíte predsa svietiť!“ A skoro začalo plakať... V tom sa prihlásila k slovu i štvrtá sviečka a povedala: „Neboj sa! Pokiaľ ja svietim, môžem i ostatné sviečky znovu zapáliť. Volám sa Nádej.“



" Dieťa zapálilo od tejto sviečky pomocou zápalky znovu ostatné sviečky.

Deti z našej materskej školy predstavovali v tomto vystúpení mier, a tak sme ho podali aj prostredníctvom básne od pani učiteľky Elenky.

**Za to, že sme šťastní
a žijeme v mieri,
budme všetci vďační
v tomto adventnom podvečeri.**

**Chyťme sa za ruky,
majme dobrú vôľu,
aby naše srdcia
boli navždy spolu.
Nech náš tanec všetkým
mier do duše vloží,
prajeme vám všetkým
- mier a pokoj boží.**

Okrem básne sme všetkým prítomných potešili krátkym tanečným vystúpením, ktorý sa veľmi vydaril. A čo dodať na záver? Snažme sa o to, aby štyri adventné nedele boli chvíľami, kedy si užijeme pohodu a pokoj.

6.12.2022 PRÍCHOD MIKULÁŠA

*Padá sniežik padá,
niekto sane hľadá.
Veď to dedko Mikuláš,
milý, verný priateľ náš.
A keď našiel sane,
sadol rýchlo na ne.
A pre dobré detičky,
zobral sladké balíčky.
Tak dnes svetom letí,
potešiť chce deti.*



*V Hybiach zostal stáť,
bo chce darček deťom dať.*

Touto veselou pesničkou sme privítali nášho Mikuláša so svojimi pomocníkmi, pretože ani tento rok neobišiel našu materskú školu. V očiach detí sme videli radosť, v niektorých aj malý strach. Ten bol ale prekonaný a tak sme všetci spolu strávili pekné chvíle. Ako poďakovanie Mikulášovi za návštevu zazneli z detských ústičiek pekné básničky a pesničky, predviedli aj rozprávkové scény a tanček. Mikuláš za toto milé vystúpenie odmenil všetky deti mikulášskym balíčkom.

15.12.2022

VYHODNOTENIE PROJEKTU MAMI, OCI, ČITAJ MI

V decembri nás čakalo aj vyhodnotenie projektu MAMI, OCI, ČITAJ MI, do ktorého sme sa zapojili cez platformu ETWINNING. Hlavným cieľom je podporiť čítanie kníh v domácom prostredí a zapojiť rodičov do spolupráce s MŠ. Z celkového počtu sa do projektu zapojilo 22 detí, čo nás veľmi potešilo. Vďaka kniham nerozvíjame u našich detí len poznanie, ale aj

city, empatiu a prežívanie reálneho sveta. Umelecké slovo je nenahraditeľné v obohacovaní slovnej zásoby a v porozumení textu. Rozprávkovi hrdinovia sa často pre deti stávajú vzorom. V tomto období dieťa vníma knihu ako hračku. Dokáže si k nej vytvoriť prirodzený a nenútený vzťah. Práve pri spoločnom čítaní rozprávok sa nám môže dieťa otvoriť a porozprávať nám o svojich radoostiach a smútkoch. A na toto všetko potrebuje blízku osobu, najlepšie rodiča.

16.12.2022 NAJKRAJŠIE VYZDOBNÉ MEDOVNÍKY

Sviatky Vianoc sa spájajú s množstvom tradícií a jednou z nich je aj pečenie medovníkov. Medovníčky patria k typickým dobrotám, ktoré zdobia naše stoly počas najkrajších sviatkov v roku. Upiecť a ozdobiť medovník nie je veru jednoduché. Presvedčiť sa o tom mohli aj naše detičky z materskej školy spolu so svojimi rodičmi. A aké by to bolo, keby sa o svoje cukrárske umenie





nemohli podeliť s inými? Upečené a ozdobené medovníčky priniesli do materskej školy. Bolo ťažké rozhodnúť, ktorý medovníček je najkrajší, preto sme sa rozhodli, že oceníme každého, kto sa do našej súťaže zapojil. A tu máme našich malých medovníkárov: Emmka Kúdolová, Jakubko Marcinke, Matko Kriššák, Riško Skaloš, Ninka Lehotská, Natália Piovarčiová, Emily Taragelová. Ďakujeme všetkým za snahu 😊

VIANOCE V MATERSKEJ ŠKOLE

Kto z nás nemá rád Vianoce a všetko, čo k nim patrí? Určite ich má každý rád. No asi najviac deti. Ako sa im rozžiaria očka, keď nájdu pod stromčekom svoj vysnívaný darček. Ako každý rok tak aj tento, si deti pod stromčekom v našej MŠ našli veľa darčiek. Vedia veľmi dobre, že tieto darčeka si nikto nevezme domov, ale ostanú v MŠ pre všetky deti, ktoré navštevujú MŠ, ale aj tie, ktoré ešte len do MŠ prídu. Čakali na nich bábičky, stavebnice, kočky, CD, ale hlavne knihy.



10.2.2023 ROZPRÁVKOVÝ KARNEVAL

Mesiac február sa v materskej škole niesol v znamení fašiangových zvykov a tradícií. Prípravu masiek, výrobu škrabošiek a výzdobu triedy vystriedala karnevalová zábava. Nedočkávané deti, plné očakávania, ich rozžiarené očka, pestré karnevalové masky plné fantázie, obľúbení hrdinovia a krásne princezné sľubovali bohaté karnevalové zážitky. Deti mali veľkú radosť z pekných masiek - škrabošiek, ktoré im pripravili rodičia a mohli sa v nich ukázať nielen u nás v materskej škole, ale aj v telocvični základnej školy. Zo základnej školy sme sa presunuli do priestorov našej materskej školy, kde sme pokračovali v zábave a v predstavovaní masiek v rytme veselej hudby. Z nášho karnevalu



nikto neodchádzal smutný. Odmenené boli všetky deti diplomom a sladkosťou.

24.2.2023

NAVŠTEVA NAŠICH KAMARÁTOV V 1. TRIEDE

Za pár mesiacov čaká našich predškolákov významný deň. A tým je zápis do 1. triedy. Ako to v základnej škole prebieha? Čo sa prváci učia? Aké predmety majú najradšej? Tieto otázky sme si kládli už od rána.



A kde najlepšie nájdu na ne odpovede ak nie v prostredí základnej školy. Oslovili sme pani učiteľku z 1. triedy a v piatok 24.2.2023 sme sa vybrali k našim minuloročným kamarátom z materskej školy - k terajším prvákovi. Neboli sme tam sami. Prvákov navštívili aj predškoláci z Materskej školy Kráľova Lehota. V triede nás čakali lavičky, kde si každý našiel to najlepšie miesto, odkiaľ videl na to, čo si pani učiteľka pripravila. Spoločne sme „okúsili“ kúsok čítania, počítania, či

hudobnej výchovy. Prváci dokonca majú interaktívnu tabuľu, na ktorej si overovali naučené učivo. Každý z nich sa chcel ukázať, aký je šikovný. A samozrejme šancu dostali aj naše mravčeka, ktoré si precvičili pozornosť prostredníctvom interaktívneho pexesa. V škole sa nám veľmi páčilo. Deti odchádzali plné dojmov a nových zážitkov. Na záver sme aj my chceli ukázať, akí sme šikovní a zaspievali sme prvákovi pesničku.

8.3.2023 MDŽ NA OBCI

„Bez žien by bol svet pustý ako lúka bez kvetov,
ako nočná obloha bez hviezd či ako srdce bez lásky“

Hádam každý z nás pozná skratku MDŽ, no možno len málo z nás vie, s čím sa tento sviatok spája.





Medzinárodný deň žien (MDŽ) pripadajúci na 8. marec je medzinárodné uznávaný sviatok stanovený OSN k výročiu štrajku 40 000 newyorských krajčirok v roku 1908. Bojovali za zrušenie desaťhodinového pracovného času, proti nízkym mzdám a zlým pracovným podmienkam.

Tento deň patrí všetkým ženám bez rozdielu veku, preto sme sa aj my v spolupráci s Obecným úradom rozhodli potešiť ženy z obce aspoň milou pesničkou v podaní našich predškoláčok - Ninky, Paulinky, Kiry a Zuzanky. Dievčatá spievali s láskou a od srdca a veríme, že sme aspoň týmto milým vstupom potešili všetkých prítomných.

9.3.2023

UKÁŽKOVÁ POLHODINA OBRAVNÍČEK A DIVADELNÍČEK

V upršaný deň k nám zavítala teta s veľkým kufrom plným prekvapení a so svojou pomocníčkou, líštičkou Dadou. Spoločne sme



UKÁŽKOVÁ POLHODINA OBRAVNÍČEK A DIVADELNÍČEK

sa preniesli rozprávku O kozliatkach, ktorú s tetou zdramatizovali a zatancovali si na ňu. Potom nasledovala skúška odvahy a obratnosti. Deti cvičili o preteky. Ukážková polhodina bola zameraná na všestranný rozvoj detí, stabilitu, orientáciu v priestore, rozvíjanie vzťahu k športu a fair play. Polhodinka ubehla ako voda a deti z nej boli nadšené.

13.3. a 14.3.2023

STARKÁ, BABIČKA, PREČITAJ NÁM ROZPRAVOČKU



STARKÁ, BABIČKA, PREČITAJ NÁM ROZPRAVOČKU

Rozprávky v sebe ukrývajú mnoho životných lekcií, ktoré môžeme deťom odovzdať formou, akej porozumejú a stotožnia sa s ňou. Okrem toho čas, ktorý strávime spoločným čítaním, nám pomáha vytvoriť si s deťmi ešte silnejší vzťah. Výnimočná chvíľka, na ktorú sa deti vždy veľmi tešia. Pociť intimitu, pochádzajúci zo spoločného čítania, pomáha našim deťom cítiť vzájomnú blízkosť a lásku.

A keďže marec je mesiacom knihy, oslovili sme členov JD v Hybiach, aby nám spestrili čas pred spaním čítaním krásnych a poučných rozprávok. Na túto úlohu sa podujala p. Danka Pavelicová, bývalá pani riaditeľka našej materskej školy. Strávili sme s ňou dve krásne popoludnia, kedy nás zobrala do sveta rozprávok a príhod nezbedných žabiakov Kvaka a Člupa. Deti počas čítania pozorne počúvali, poniektoré aj zaspali. Môžeme povedať, že sa im čítanie veľmi páčilo a veríme, že k nám zavítá častejšie.

15.3.2023 NÁVŠTEVA KNIŽNICE

Keď mám peknú knižku v ruke

-- hoci nevelkú -

je mi, akoby som stretla

dobrú priateľku.

Kadečo mi vyrozpráva,

čo ja nepoznám,

zavedie ma do ďaleka,

hore ku hviezdám.

Keď mi večer začne sníček

lietať pri líc,

ja zaspávam v postieľkočke,

knižka v knižnici.

Mesiac marec je mesiacom kníh a tento pekný mesiac sme zakončili návštevou obcej knižnice, kde teta Vierka deťom vysvetlila ako to v knižnici chodí, ako sa požičiavajú knihy a aké knihy v knižnici nájdú. My v našej škôlke sme sa celý mesiac marec venovali knihám: spoločne s deťmi sme vyrábali knihy, čítali si pravidelne, zhotovili



NÁVŠTEVA KNIŽNICE



výstavku kníh, ktoré priniesli deti z domu, hrali divadielka obľúbených rozprávok a učili sa ako sa s knihou zaobchádza.

16.3.2023 PRÍBEHY PÍSANÉ V SNEHU



Po dlhšej dobe sme sa opäť stretli s našimi veľkými kamarátmi z NAPANT-u. Pútavým rozprávaním nás vtiahli do riešenia lesných obyvateľov, ktorých sme spoznávali cez ich stopy v snehu. Okrem lesných obyvateľov sme rozlišovali aj stopy vydry a divjej kačky. Deti spontánne reagovali na otázky od uja Mikuláša. A každému živočíchovi z prezentácie sme sa dozvedeli zaujímavé „veci“. A aby to nebolo len o rozprávaní, ujo Miki si pripravil aj interaktívne hádanky, kde deti hádali, komu jednotlivé stopy patria. Po vyhodnotení hádaniek si deti vyrobili identifikátor, pomocou ktorého rozlišovali stopy zvierat. Spoločne sme strávili krásne predpoludnie a dozvedeli sme sa veľa zaujímavých informácií. Tetu Elenku a uja Mikího sme odmenili búrlivým potleskom a tešíme sa, čo zaujímavého a poučného si pre nás nabudúce pripraví.

Takto rýchlo sa nám minuli zimné mesiace plné aktivít, vzájomnej spolupráce s rodičmi a pred nami je jar a jarné dobrodružstvo. Máme sa na čo tešiť.

Kolektív MŠ Hybe

NAJÚSPEŠNEJŠIA ŠKOLA V KRAJI



Na jeseň Zberné suroviny Žilina a.s. vyhlásili súťaž v zbere papiera, do ktorej sa zapojila aj naša škola. S radosťou Vám oznamujeme, že NAŠA škola sa stala najúspešnejšou školou v zbere papiera v Žilinskom kraji. Dnes, 24. 3. 2023 pán riaditeľ Mgr. Pavol Gonda prevzal od zástupcov vedenia podniku Zberné suroviny a.s. Žilina darčkovú poukážku na nákup techniky v spoločnosti DATART v hodnote 1000 €. Ďakujeme všetkým žiakom, rodičom, starým rodičom a učiteľom za vyzbieraný papier (8920 kg čo predstavuje 44,6 kg na žiaka) a tešíme sa na zber papiera v jeseň 2023.

Chceme pomôcť prírode, chceme pomôcť škole, chceme mať doma poriadok. Zberový papier je dôležitou surovinou pri výrobe papiera. Jedna tona zberového papiera môže nahradiť približne 2,5 m3 dreva.

Pavol Gonda

HVIEZDOSLAVOV KUBÍN

V dňoch 16.-17.3.2023 sa uskutočnilo školské kolo recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín. Z množstva recitátorov bolo veľmi ťažké vybrať, no zvíťazili tí najlepší.

V kategórii poézia: 1. stupeň

1. miesto - Laurínka Michalková, 4.A
2. miesto - Evka Mišová, 2.A
3. miesto - Sárka Liptáková, 3.A



V kategórii próza: 1. stupeň

2. miesto - Lilka Lehotská, 3.A
3. miesto - Dominika Pivková 3.A
a Miško Suran 4.A



V kategórii poézia: 2. stupeň

1. miesto: Rebeka Beňová (6.A)
2. miesto: Veronika Repková (5.A)
3. miesto: Andrej Jariabek (5.A)

Do okresného kola, ktoré sa uskutoční v Liptovskom Mikuláši, postupujú Laura Michalková a Rebeka Beňová. Držíme im palce.





KU DŇU UČITEĽOV

Tento svoj príspevok venujem všetkým učiteľom rôzneho stupňa, ktorých práca či skôr poslanie, nie je vždy spoločensky či finančne dostatočne docenené. Som tak trochu v rozpakoch ako začať tento príspevok a tak si radšej pomôžem výrokom môjho priateľa stredoškolského profesora PhDr. Stanislava Žišku, že „Učiteľ je oknom do sveta a života..“

Rád spomínam na všetkých mojich učiteľov z hybskej školy, vtedy



UČITELIA 1933-34

pod vedením pána riaditeľa Trčku. Osobne sa touto cestou chcem poďakovať pánovi učiteľovi Jozefovi Brkovi, ktorý už ako jediný z mojej generácie je ešte medzi nami. Spomínam si na jeho pútavé hodiny zemepisu, kedy nám rozprával o Niagarských vodopádoch na rozhraní Spojených štátov Amerických a Kanady, ktoré som nakoniec mal možnosť osobne vidieť v roku 1989, kde som v tom čase bol pracovne vyslaný.

Učiteľskú prácu si vždy vysoko vážim, nakoľko moja manželka aj moje dve dcéry si zvolili učiteľské povolanie. Osobitne po vypuknutí Covid epidémie, boli postavení pred neľahkú úlohu. Ich miesto pred školskými lavicami svojich žiakov museli vymeniť prácou učť na diaľku, prostredníctvom počítačových sietí, na čo neboli do t. č. ani vyškolení ani oni ani ich žiaci.

Pri tejto príležitosti chcem pripomenúť historickú osobnosť Jána Amosa Komenského, ktorý nám bol v škole predstavovaný ako – „Učiteľ národov..“ Deň jeho narodenia 28.3.1592 je u nás sviatkom všetkých učiteľov v kalendároch zapisovaný ako „Deň učiteľov..“ Ako miesto jeho narodenia je označovaná obec Nivnice pri Uherskom Brode.

J.A.Komenský bol filozof, prírodovedec, pedagóg ako aj biskupom Jednoty bratskej, ktorý sa hlásil k husitským tradíciám. Za svoju činnosť a aktivity odchádza do emigrácie a svoje útočisko nachádza v Holandskom meste Naarden neďaleko Amsterdamu. Tu našli svoje útočisko viacerí českí, náboženski emigranti, ktorí tu zakladali samostatné obytné štvrte. Ako protestanský biskup kázal v miestnom kostole. Zomrel 15.novembra 1670 a v Naardene je aj pochovaný v miestnej kaplnke. Známe sú Komenského nezabudnuteľné výroky – „škola hrou ako aj, že opakovanie je matka múdrosti..“

V rokoch 1933 – 37 sa už za spoluúčasti Československej republiky stalo z kaplnky mauzóleum. Po rozdelení republiky je funktnosť mauzólea pod neformálnym dohľadom Českej a Slovenskej republiky. Komenský mal po predkoch čiastočne aj slovenský pôvod.

Krátko po roku 1989 som sa aj s rodinou rozhodol Holandsko navštíviť, využijúc osobných kontaktov s jednou holandskou rodinou a Komenského mauzóleum v Naardene sme skutočne aj navštívili.



UČITELIA 1942

Našu návštevu potvrdzuje aj náš zápis v tam uloženej Pamätnej knihe a to hneď za zápis Alexandra Dubčeka.

Chcem sa touto cestou poďakovať všetkým hybským učiteľom v príspevku nemennovaných. Z rozprávania mojich starých rodičov by to boli učelia Bulovský, Šefranka, Inšitoris, či predvojnového času aj pani učiteľke Jariabekovej, či učiteľovi Cholvádovi, ktorého do ruského Gulagu na sklonku 2. sv. vojny / Gosudarstvennyj lager / odviekli sovietski komisári a odkiaľ sa už nikdy nevrátil. Patrílo by spomenúť aj rad ďalších, ale na to by jeden papier nestačil.



MÚZEUM J.A. KOMENSKÉHO



Miesto posledného odpočinku J. A. Komenského



ÚSPEŠNÁ DIVADELNÁ SEZÓNA

Na minuloročných oslavách 155. výročia založenia ochotníckeho divadla v Hybiach, ktoré sa uskutočnili 19. júna, sme na záver vystúpili v premiére s vydatou hrou od Ferka Urbánka: „Diabol v raji manželskom“. Prvá repríza nasledovala hneď o týždeň 26. júna, opäť na našom javisku, pred našim vďačným publikom. Po krátkej letnej prestávke sme pokračovali v ďalších reprízach. Na pozvanie „matičiarov“ z Liptovského Mikuláša sme sa 10.9. zúčastnili Divadelného festivalu I. Stodolu v Liptovskom Mikuláši – Palúdzkej, za účasti ochotníckych súborov z Rimavskej Soboty, Krupiny, dvoch súborov z Liptovského Mikuláša a Tabele. Jednotlivé vystúpenia



Tento rok pokračujeme v ďalších reprízach tejto úspešnej divadelnej hry. 6.1. sme vystúpili v Pribyline s výborným ohlasom plnej sály /cca 160 ľudí /, 29.1. nás mohli diváci vidieť v Liptovskom Jáne.

28.2. sme na pozvanie Evanjelického cirkevného zboru vystúpili v Giraltovcach za Prešovom pred vyše 200 spokojnými divákmi. Po predstavení nás miestny pán farár Mgr. Martin Fečko previedol kostolom a pútavo nám priblížil nielen históriu kostola, ktorý prvý raz vysvätili 24. júna 1654, ale aj celého cirkevného zboru, až po súčasnosť. Na záver nám Giraltovcania pripravili v zborovej miestnosti



hodnotili okrem odbornej poroty aj diváci a to známami od 1-5. Po sčítaní hlasov sme so stratou 0,2% skončili na druhom mieste, zvíťazili ochotníci z Tabele.

O týždeň 17.9. sme ďalšie predstavenie odohrali v kultúrnom dome v Liptovskom Hrádku, kde sa vždy stretávame s vďačným publikom. Hneď na druhý deň, 18.9. sme vystúpili v Tabele v rámci „Tabelafestu“.

Ďalšie naše výjazdy smerovali 8.10. do Východnej a 14.10. v rámci prehliadky neprofesionálnych divadiel – LIPTDIV, organizovanej



posedenie s večerou. Domov sme sa vracali plní pekných dojmov a zážitkov.

18.3. sme sa ešte predstavili v Liptovskom Petre. Odohrali sme zatiaľ 11 repríz a plánujeme ešte ďalšie vystúpenia (23.3.2023 Kalameny).

Do budúcnosti dúfam, že budeme pokračovať v tomto trende a pre našich verných divákov pripravíme ešte ďalšie úspešné divadelné predstavenia.



Liptovským kultúrnym strediskom v Liptovskom Mikuláši, sme hrali v žiari.

2.12. sme odohrali poslednú reprízu v minulom roku v Závažnej Porube.

Ondrej Ferienc



REVOLUČNÝ POČIN NA HYBSKOM JAVISKU

Na divadelných doskách máme rušno. Ešte stále hrávame divadelné predstavenie Diabol v raji manželskom, ktorého premiéru sme odohrali minulý rok v júni v Hybiach, pri príležitosti osláv nášho ochotníckeho divadla. Odohrali sme už cez 10 repríz. Aj napriek slovám kritikov, tešili sme sa z potlesku a spokojných divákov všade, kde sme prišli. No na svet sa pomaly ale isto pýta ďalšia inscenácia od Mira Gavranu – Všetko o ženách.

Myslím si, že toto predstavenie bude tak trochu revolučný počín na Hybskom javisku. Téma divadelnej hry je súčasná a tak isto prostredie. Je pravdivým obrazom rozprávajúcim niekoľko príbehov či náhľadov do života žien. Dialógy sú trefné, pravdivé a neklamú. Predstavenie nie je určené pre deti a mládež, je určené primárne nám ženám a aj mužom, ktorí by chceli lepšie pochopiť problematiku.

Najväčšou zmenou je naša režisérka Janka Puklušová, ktorá vnesla do nášho divadelného súboru nový vietor a inovatívne myšlienky. Sama je profesionálna herečka a speváčka, čo nám naživo predviedla svojim krátkym, no veľa prezrádzajúcim účinkovaním v hre Diablove v raji manželskom. Prišla s myšlienkou, že by s nami rada navštívil „Všetko o ženách“, súhlasili sme a pustili sme sa do toho. V hre účinkuje 5 hercov, pritom hlavné postavy sú tri, tri ženy. Každá je z inej vekovej kategórie, no scény sú postavené tak, aby si všetky skúsili to, čím ešte neboli, či už nebudú. V rámci hry 6 krát meníme kostým, čo je pre nás novinka a musíme sa prispôbiť. Dokonca nás uvidíte v tanečnom čísle. Nebudú chýbať ani spevácke vsuvky.

Nechcem prezrádzať viac, verím, že sa pridáte pozrieť sami, lebo máte sa na čo tešiť. Premiéru plánujeme na nedeľu 7. mája, veríme, že tento termín bude konečný a že všetky okolnosti nám budú priat. Držte nám palce, nech sa to podarí a vidíme sa v kultúrnom dome.



Verím, že toto divadelné predstavenie pritiahne aj mladšie ročníky, ktorým divadlo doteraz nebolo až tak blízke. Uvidíme!

Táňa Petruľová

KONAJ DOBRE BLÍŽNEMU SVOJMU

LUDOVÍT ORPHANIDES (AUTOROV RUKOPIS Z ROKU 1864, UPRAVILA JANKA MIČEVOVÁ)

Pavko prišiel zo školy domov a dostal na ovrant (olovrant) od matky krajček pekného bieleho chleba. Vyšiel na dvor a len čo začal jesť, prišiel k nemu susedov dieťa – syn chudobnej vdovičky. Vidiac ten pekný kus chleba – povie ľútostivo: „Moja sestra, chudérka, keby dostala taký kus bieleho chleba, to by ju posilnilo po chorobe. Náš osvený chlebič nemôže jesť a bieleho jej nemáme za čo kúpiť.“

Pavko sa pozrel na chudobného susedov dieťa, či naozaj pravdu hovorí, potom pozrel zas na chutný chlebiček a rozmyšľa – či jej ho má celý poslať, či nič nedať a radšej len sám zjesť!?

Rozmyslel si – rozlomil chlieb na dve polovice a väčší kus podal chlapcovi s týmito slovami: „Vezmi a zanes ho svojej chorľavej sestre, povedz jej, že jej ho zo srdca rád dávam, aby čo najskôr vyzdravela.“

**Čo se sám žiadaš, čo se vinuješ,
to urob všetkým tým, s ktorými obcuješ!***



*obcuješ = stykáš sa, stretávaš sa



HYBE V ORGANIZAČNOM TÍME: PROCHRIST-PRE TEBA 2023

Päť večerov hudby a slova, päť tém, päť vzácných hostí a ich životných príbehov, päť inšpirácií k premýšľaniu nad svetom okolo nás aj o vnútornom svete hodnôt, slov a skutkov na tému „Zrkadlo života.“ Pozvanie prijala aj Sima Magušinová.

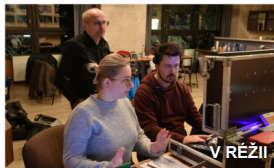
V dňoch 21.- 25.1. 2023 sa konalo v dome kultúry v Liptovskom Mikuláši evanjelizačné podujatie ProChrist- PreTeba 2023. Sme radi a hlavne veľmi vďační, že po dlhšej odmlke, ktorá bola spôsobená protipandemickými opatreniami nám bolo



SIMA MAGUŠINOVÁ

opäť dopriať usporiadať tento projekt. Počas piatich večerov sme mohli nahliadnuť do zrkadla života, ktorým je návod na život zhrnutý v Desiatich Božích prikázaniach. Takáto bola aj základná téma podujatia- Zrkadlo života. Uvedomili sme si, aké potrebné je do tohto zrkadla života hľadiť každý deň, aby sme vedeli kto sme, akí sme, kde sme na ceste života a kam smerujeme. Potrebujeme byť prezieraví a opatrní v hľadaní pravdy. Totiž okrem skutočného zrkadla je tu aj zrkadlo rozbité, porušené

hriechom a ono nám ukazuje falošné a pokrivené obrazy Boha i nás samých. Často sa necháme zmiasť a oklamať, stratíme smer aj cestu k večnému životu. Všetkých päť večerov nám v stanovených témach pripomenulo Boží odkaz Jeho prikázani.



V RÉŽII

Každý večer nás jeden z rečníkov previedol Božím slovom. Témy boli umocnené svedectvami, zaujímavými hudobnými a divadelnými vstupmi. Bol to čas hodnotných zážitkov a silného duchovného povzbudenia. Ďakujeme Pánu Bohu za tento čas milosti. Ďakujeme aj hlavnému organizátorovi podujatia- Východnému distriktu ECAV, nášmu bratovi farárovi Stanislavovi Gregovi a hybským chlapcom z mediálneho výboru, ktorí sa podieľali na video prenose.

Ak ste sa z akýchkoľvek dôvodov nemohli osobne zúčastniť, môžete si pozrieť záznamy večerov, ktoré boli odvysielané v priamom prenose v internetovom online priestore. Nahrávky si v týchto dňoch môžete pozrieť aj na našej obecnej káblovej televízii alebo na [youtube/pre teba 2023](https://www.youtube.com/preteba2023).



TÉMA ZRKADLO

„Nebedákaj nad malým trápením, lebo Pán Boh by ho mohol nahradiť väčším“

Maj Život Rád

Naoč sa trápiť, zúfať, plakať, nastane aj tak čo má nastať.

Ak len o minulosti a budúcnosti premýšľaš zbavuješ sa tých radosti, ktoré teraz v prítomnosti máš.

Ak je tvoje žitie samá starosť, samý žal,

natrápiš sa a po smrti prikryjú ťa hrbkou zeme a skál.

Vtáctvo nebeské neseje a žitie mu prospieva, polné kvieťa nepradie a pekne sa odieva.

Tak máš veriť v Božiu vôľu a tak v Boha veriť máš, že ti pošle pomoc vtedy, keď sa ani nenazdáš.

Každým dňom sa život kráti a chytro sa miňa čas, preto žime, radujme sa, veď žijeme iba raz.

Martin Žiška





ZAPRÁŠENÝMI TOPÁNKAMI ZABUDNUTÉ LAVIČKY – 10. ČASŤ

Slávnostná akadémia pri príležitosti výročia hybského divadla a odhalenia pamätnej tabule na dome Ivana Rajniaka sa určite vydarili. Umelecké výkony všetkých účinkujúcich vysoko presiahli úroveň obvyklú pre podobné dedinské akcie.

Všetko sa vydarilo, ba aj počasie bolo pekné. Slniečko nešetilo lúčmi, a tak časť obecnstva pred obecným úradom našla chládkov v tieni okolitých domov a stromov. Viac, či menej upravené priedomia domov okolo hlavnej cesty akoby však neboli úplné. Akoby tam niečo chýbalo... Lavičky na priedomí tam neboli ! Áno, presne tak, tie lavičky tam chýbali!

V minulosti boli lavičky na priedomí okolo hlavnej cesty takmer pred každým domom. Sedávali na nich mamy, tetky, staré mamy, dedovia, či susedy v úlohe nekompromisnej mravnostnej a módnjej polície. Lavičky z priedomia boli prehladkovou tribúnou a lôžou pri všetkých dedinských podujatiach, svadbach, oslavách a manifestáciách, pri ceste do kostola, do obchodu, či na autobus... Kedyśi patrilo k dobrému zvyku, že v nedeľné popoludnie si „starší“ obce vyšli sadnúť na priedomie, aby si oddýchli po celotýždňovej robote. Lavičky boli miestom stretnutí i neformálnych rozhovorov takých rýdzo hybských: „Idete, idete?“ „Hej, ideme, ideme! A čo, sedíte, sedíte?“ „Hej, sedíme, sedíme!“

Na lavičkách sa vážne debatovalo i klebetilo o všetkom, čím dedina žila. S malým nadsadením možno povedať, že lavičky boli aj s ich osadenstvom silnou morálnou autoritou. Pred prísnyim zrakom dedinskej poroty z lavičiek na priedomí sa nedalo schovať, či uniknúť. Boli akousi nepísanou verejnou výchovnou, kritickou aj hodnotiacou inštitúciou. Sotva som sa vrátil domov

z nedeľného futbalu, už ma mama vitala, že: „Zajtra sa pôjdeš ostrihať, počula som, že máš dlhé vlasy...“

V tých rokoch ešte nebola premávka na ceste veľmi intenzívna, a tak sa na lavičkách sedelo len tak pre oddych a pohodu a pozorovali sa autá. Len v jedno augustové ráno išlo tých áut po ceste viac. Bolo to 21. augusta 1968. Vtedy nekonečný prúd vojenskej techniky, áut, ba dokonca tankov tiahol cez dedinu niekoľko dní. Do rána pribudlo na ceste a na múroch viacerých domov za lavičkami niekoľko nápisov vazbuke – „Iditedamoj!“

Vidím to ako dnes: sedím s kamarátmi s ostatnými deťmi na priedomí okolo cesty a pozorujeme súvislú kolónu obrnených vozidiel a tankov tiahnúcich dole dedinou. Zrazu sa na cestu vykotúla lesklá farebná lopta... Obrnený tank prudko zabrzdí a zastane. Železná ozrta zlovestne vízga a hojdá sa na kovových pásoch. Malé drobné dievčatko zhypnotizované okamihom prekvapujúcej situácie zmätene, no odhodlane i prosebne pozerá do očí zaprášenej tváre vojaka – veliteľa tanku. V tej chvíli sa zastavil čas! Krv stuhla v žilách, prestali biť detské srdiečka...

Zastavil sa čas a vojenská kolóna tiež! Chcem skočiť na cestu, no nevládzem, neviem prekonať strach a zbabelosť. Dievčatko vykročí na hradskú a spred železnej niekoľkokotonovej ozruty, či skôr spod nej, berie svoju loptu a odbieha preč... Všetko dobre dopadlo. V tej krátke, no nekonečnej chvíli, v tom jedinom okamihu strachu však možno zostarli všetci okolo cesty o niekoľko rokov.

Dnes nie je pri hlavnej ceste na priedomí ani jedna lavička. Posledné boli asi pred Kubinských/Gracov a pred Lehotských-Sojčiakov. Ale možno svitá na lepšie časy. Objavili sa v chotári lavičky nové. Nie okolo hlavnej cesty, ale v parku a okolo poľných ciest. A to je dobre.

Lavičky z priedomia okolo hlavnej cesty zmizli, ale tie nápisy na „sokloch“ niektorých domov a na starej škole ešte poznáť i dnes. Kto by si vtedy pomyslel, že budú aj po rokoch viditeľné a zmysluplné. A bohužiaľ zasa aktuálne – Iditedamoj! Svabodu Ukrajine!

Február 2023

Milan Kubinský, milkub1@zoznam.sk



HYBE A LAVIČKY



VŠETKO MÁ SVOJ ČAS

**Všetko má svoj čas a svoju dobu každé úsilie.
Svoju dobu má niečo hľadať, svoju dobu má niečo stratiť.**

Tieto slová básnika Milana Rúfusa, napísané v knihe Kolíska spieva deťom, som si posledné mesiace často opakovala i preto, lebo som sa vo svojich spomienkach vracala do času, keď sa v Hybiach pred viac ako štyrmi desiatkami rokov pripravovala šestnásťčlenná skupinka ľudí (10 žien a 6 mužov) vyniesť na svetlo sveta a tak navždy uchovať hybské ľudové pesničky, zvyky, i reč.

Určite si mnohí z vás pri listovaní knihy Ochotnícke divadlo v Hybiach položili otázku: prečo sa táto skupinka ľudí, ktorí boli v rozhlase v Bystrici nahrávajú ľudové pesničky, dostala do knihy venovanej ochotníckemu divadlu? Nuž, z jednoduchých príčin. Prvopočiatky slovenského ľudového divadla sa objavujú v slovnom, pohybovom i speváckom prevedení skôr (betlehemske obchádzky, vinšovanie na sviatky, svadobné obrady, spievanie pri práci a na zábavách a pod.), ako bolo prvé ochotnícke divadelné predstavenie. Zo spomienok starších viem, že v Hybiach si ctili a obdivovali najlepších spevákov, tanečníkov i muzikantov. Keď sa hrávalo ochotnícke divadlo, herci si spočiatku nesmeli, neskôr omnoho radšej zaspievali svoje vlastné ľudové pesničky ako tie, ktoré im predpisovali autori (F. Urbánek, J. Palárik, J. Chalupka, J. G. Tajovský a ďalší). Toto bol podnet, aby aj čin ľudí, ktorí sa podobrali prebudiť a oživiť záujem o ľudovú kultúru vlastnej obce bol súčasťou dejín hybského ochotníckeho divadla.

70-te roky min. stor. dokumentovali, že najstarší z našich rodov, narodení v dvoch posledných desaťročiach 19. a začiatkom 20. stor. odchádzajú do nenávratna a s nimi odchádzajú aj hodnoty vytvorené umom a dušou ľudu v hudbe, piesňach, zvykoch. Sú to klenoty našej duchovnej kultúry a treba ich uchovávať presne tak, ako nám dnešná doba ukladá chrániť prírodu, stromy, kvety, skaly, zvieratá atď.

Neúnnavný pútnik kultúrou a históriou Slovenska Ing. arch. Viliam Ján Gruska vnímal túto skutočnosť každou žilkou svojej osobnosti. Veď aj v Hybiach v máji roku 2008 pripravil komponované dokumenty a reflexie o živote a diele ThDr. Ladislava Hanusa (1907-1994), ktorý vo vrcholnom období svojej tvorivej činnosti bol desať rokov (1974-1984) správcom rímskokatolíckej farnosti.

Viliam Gruska vypracoval ojedinelý, doteraz neopakujúci sa a pre Slovensko jedinečný projekt, ktorý by v ľuďoch prebúdzał záujem o výskum dedičstva predkov, a poznaním týchto hodnôt ich uchoval pre budúce generácie. Ako osvetová pracovníčka som tento projekt prijala a vnímala ako významnú a do detailov prepracovanú formu osvetovej práce, ktorej výsledky jednotlivých obcí sa budú môcť uplatniť v scénickej mozaike o ľude a ľudovej kultúre Liptova na Folklórnych slávnostiach pod Polanou v Detve i pri nahrávaní gramoalbumu ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry Liptova. Všetkými nástrojmi vtedajšej osvetovej práce som o tomto projekte Viliama Grusku informovala čo najširšiu verejnosť: predstaviteľov obcí, učiteľov, režisierov, významné osobnosti kultúrneho života i vtedajších profesionálnych osvetových pracovníkov.

Moja rodná obec nebola naklonená tejto skutočnosti. Avšak, aby nepremrhala túto jedinečnú príležitosť - zachovať hybské piesne na gramoalbume Liptova - nemohla som pripustiť. Bolo treba najst ochotných ľudí, ktorí by spísali všetky pesničky (okrem tzv. sládkov), známe v čase 70-tych rokov min. stor. v Hybiach. Začala som teda s hľadaním takých osobností, ktoré som od detstva poznala a vážila si ich v presvedčení, že takúto úlohu zvládnu. Na našej Ružovej ulici som navštívila tetu Julku Melichovú, poza dvory som prešla ku tete Terke Čikovej, cez Korábekovie most som zašla za tetou Markou Boříkovou, mojej návšteve sa potešili u Harmanov (Miloš s manželkou Emíliou), teta Belka Kaprínová a teta Milka Barbierová. Pri cestovaní do Hyb som Evke Chrobáčkovej rozprávala o mojom zámere a verila som, že jej mama Mária sa ochotne pridá. Také bolo i rozhodnutie Petra Pavellu, ktorému bol blízky každý kultúrny čin v obci. Ján Mrlian Kováčik, starý otec mojej krstnej dcéry Ivety (i pri nahrávaní patril medzi štyroch najstarších ľudí) bol rád, že môže byť ešte užitočným. Pridala sa teta Terka Pavelicová, Oľga Melichová, Hanka Krankusová, Ondrej Piovár Brdár a Ondrej Ferianec. František Žiak sa stal v tom čase profesionálnym kultúrnym pracovníkom a tak i vedúcim pripravovateľom. Takto, naozaj so vzácnymi a obetavými ľuďmi, sa začala v Hybiach príprava na nahrávanie gramoalbumu Liptov.

Ako som spomínala, najprv bolo treba spísať všetky pesničky, ktoré sa v tom čase v Hybiach spievali alebo zachovali v pamäti najstarších. Potom bolo treba vyznačiť v zozname tie pesničky, o ktorých predpokladali, že sú naozaj ľudové a pre Hybe vlastné. Tieto pesničky



ROK 1980 A DEŇ, KEDY HYBENIA NAHRÁVALI SVOJE PESNIČKY



naspievali na mg. pás a poslali hudobnému skladateľovi Svetozárovi Stračinovi, výnimočnému znalcovi slovenských ľudových piesní, na posúdenie. Ako sám povedal, „vyčistil pšenicu od kúkola“ a vyznačil pesničky, ktoré sú ľudové a hybské. Zoznam poslal späť s poznámkou, aby sa ich naučili spievať v čo najoriginálnejšej podobe.

Rok 1980 a deň, kedy Hybenia nahrávali svoje pesničky v banskobystričskom rozhlase mám dodnes v živej pamäti. Bola som medzi tými, ktorí prišli na nahrávanie a moji rodičia ako prví ho v ten deň končili. Každý chcel niečo povedať o skúsenostiach ďalším čakajúcim: -Nebolo to jednoduché... Ani raz sme sa nepomýlili... Nevracali nás... Na prvý raz sme všetko nahrali.- Hoci ma neregistrovali, radosť a spokojnosť som preživala spolu s nimi.

Štvorplatňový LP gramoalbum LIPTOV panoráma ľudovej hudobnej a piesňovej kultúry vyšiel v roku 1982. Bol rýchlo vypredaný a jeho vydanie sa dlhé desaťročia neopakovalo.

V tomto roku vychádza jeho nové vydanie v digitalizovanej forme so štyrmi CD (dolný Liptov, stredný Liptov, horný Liptov a príležitostné piesne). Vychádza v novom, poučnom CD stranovom knižnom formáte so životopismi a odbornými článkami autorov i významných vedcov a spolupracovníkov. Ďalej sú v knižke texty 186 piesní, fotografie a informácie o účinkujúcich a ich obciach. Hybe si na CD-3 a CD-4 nájdú pesničky spievané pri čarovaní na Ondreja (Dajže

nám Ondreju znati, Tvoju pamiatku dneska slávieme, Bodaj prišli, aby prišli) spieva 8 žien, sóla Mária Chrobáková a Emília Barbierová. Hlásnik Ján Mrlian spieva pieseň Chváľ každý duch Hospodina, na hlásnickom rohu trúbi Peter Pavella. Zvyk a pesničky na Luciu (Kým sa Lucka priklucká, Cinkumdededum, či slyšite, Na nožičky pantofličky, na ručičky rukavičky) spieva 7 žien, sóla Emília Harmanová, Mária Chrobáková a Emília Barbierová. Pesničku Sedí si starý mládenec v krátkych nohavičkách na slová hybského rodáka, básnika Jakuba Grajchmanna spieva 10 žien, 5 mužov, na heligónke správa Miroš Harman. Prevolávačky na lúkach predviedli Emília Barbierová, Júlia Melichová, Terézia Číková, Mária Boříková a Emília Harmanová.

Pripravovatelia tohto vzácného diela – syn Ing. arch. Viliama Jána Grusku Viliam ml. a jeho spolupracovníci ho financujú z príspevkov darcov, tak ako predchádzajúce albumy ORAVA a POHRONIE. Preto radi prijímajú finančný príspevok v minimálnej výške 29 eur za celý album LIPTOV, ktorý má vyjsť v marci t. r. Každý záujemca, ktorý dopredu pošle finančný príspevok, dostane v apríli / máji t. r. album LIPTOV Panoráma ľudovej piesňovej a hudobnej kultúry poštou na vlastnú adresu.

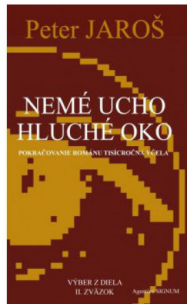
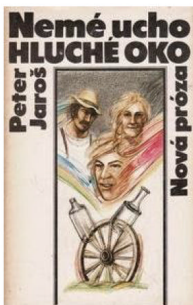
Viac informácií nájdete na www.panoramaludovejkuľtury.sk alebo na <https://www.facebook.com/panoramaludovejkuľtury>

Nada Gilániová

ZABUDNUTÁ A STRATENÁ RIŤ UHORSKA

Počas speleologickej činnosti sme si viackrát uvedomili, že sa na Slovensku stráca poznanie vlastnej krajiny. Opäť sme si to uvedomili pri čítaní románu Petra Jaroša Nemé ucho, hluché oko, ktorý je pokračovaním Tisícročnej včely. Medziiným sme sa tu dočítali:

Deň pred Štedrým večerom robili ženy od rána v domoch poriadok, vypekali cukrovinky, makové a tvarohové koláče a chlapi všade zavádzali. Ján Anosta a Samo Pichanda sa vybrali do hôry odtiaľ vianočné jedličky. S ostrými sekerami pod pazuchami zabávali sa v čerstvom mäkkom snehu po členky.



Pofukoval chladný vetrik a mráz im žltal tváre. Ruky krehli. Zastali pod rúbaniskom, vytiahli dvojcecové ploské flaštičky, do ktorých doma potajme odliali vianočnej pálenky, a napili sa na zohriatie. Vtedy prvý raz k nim dolahol piskľavý zvuk. Chvilku akoby visel vo vzduchu, potom sa stratil. Keď vyšli na miernu priehybu, zvuk sa ozval znova. Skoro podvedome kráčali za smutnou, piskľavou melódiou. V doline pod priehybou na mieste, ktoré sa dakedy prepadlo a vytvorila sa tam malá priepasť, sedel Pavol Kekeš a hral na píšťalku. Začul ich prichádzať, obzrel sa, ale hrať neprestal. Priepasť sa volala Riť,



niektorí ju volali aj Riť Uhorská, a Anosta je v tejto chvíli premenoval, lebo sa Kekerovi prihovril: Čože si ty tu vyhrávaš pri Riťi republiky? Pavol Keker prestal hrať, smutno sa usmial a povedal: Čakám, že mi vyserie nejaký vianočný darček. Anosta s Pichandom sa zasmiali. Bozkaj ju, aby vedela že ju máš rád, neprestával sa smiať Pichanda, podišiel tesne ku Kekerovi a pozrel sa do lievikovitého otvoru. Čo chceš od takej mladšej republiky má iba pár týždňov, ozval sa Anosta. Počkaj, kým jej ich pribudne aspoň tisíc, potom Ti možno aj dá...

Keker sa rozkašľal suchým kašľom a Pichanda ho mimovoľne chytil za plece, lebo sa mu zdalo, že chlap už-úž sklzne do priepasti. Neseď tak blízko, ešte do nej spadneš. Ráno mi zomrelo dieťa, povedal Pavol Keker, pozrel sa smutne na chlapov a opäť priložil pišťalku k ústam. Pisklavý tón sa však zlomil a Keker zašľakal. Samo Pichanda vytiahol flaštičku a ponúkol ju nešťastníkovi. Napi sa! Odpí prvý, ja mám tuberu, povedal Keker. Vypí všetko! Keker vypil pálenku na dúšok a flaštičku vrátil. Podť s nami, oslovil Kekeru Anosta, ešte tu zamrzneš. To si nemôžem dovoliť, povedal Keker a vstal. Kto mi bude chovať päťoročné deti? Ved' si hovoril, že ti jedno... zadivil sa Anosta. Hovoril, povedal Keker, po Novom roku čakáme ďalšie, zase ich bude päť. Nevieš, či sa mám smiať, alebo plakať.

Pavol Keker schoval pišťalku, odpľul si do priepasti a vykročil za chlapmi, ktorý ho už čakali pár krokov vyššie. Stanem sa pytlíkom, povedal, keď sa dostal na ich úroveň. Radšej predaj husle, poradil mu Anosta. Nikdy! Odporoval Keker. Radšej

Vkročili do mladého porastu a o chvíľu sa zjavili s vianočnými jedličkami na pleciah.

Samozrejme, že nás to zaujalo a hneď sme začali pátrať po tom, či takáto priepasť existuje. Mali sme však tušenie že áno, veď takáto scéna, aj keď spisovateľom určite vymyslená musela mať racionálne jadro. Hneď sme sa skontaktovali s J. Vajsom, predsedom družstva v Hybiach v rokoch 1985-1990. On o takejto lokalite nikdy nepočul. Ani T. Petruľová, predstaviteľka mladšej generácie obce Hybe nič o takejto priepasti nevedela. O priepasť Riť sme sa zaujímali sporadicky aj v Hybiach v pohostinskom zariadení U Pacha, no tu sme tiež neboli úspešní. Až jaskyniar Jaro Teplický si spomenul, že vo svojej mladosti túto priepasť v severných svahoch Vachtárovej navštevoval a hádzal do jej podzemia skalky. Avšak pri poľnohospodárskej činnosti Jednotného roľníckeho družstva sa priepasť za predsedovania P. Kohúta zasypana plevami z vymláteného obilia a neskoršie aj zarovnávala zemou a kamením.

Dnes jej otvor neexistuje, ale máme približne jej lokalizáciu od Jara Teplického, ktorý tvrdí, že jej otvor vie nájsť s presnosťou niekoľkých metrov. Údajne bol otvor priepasti v depresii či závrte s hĺbkou okolo 2 metrov a mal pevné skalnaté steny. Predpokladané miesto sme v posledný deň roku 2014 zamerali GPS prístrojom a zaevidovali do Národnej databázy jaskýň pod číslom 7326 s tým, že je zasypaná. Mierny problém bol s jej vulgárnym názvom a s tým či ju vôbec evidovať. Nakoniec sa presadil názor, že áno. Táto priepasť, aj keď jej podzemie je vyplnené cudzorodým materiálom určite existuje a bolo by dobré s ňou niečo urobiť. Minimálne sa pokúsit vo Vojenskom kartografickom ústave nájsť historické letecké snímky okolia Hyb a podrobne ich analyzovať. Ak sa tu nič nenájde, tak môže prísť prútikár, alebo aj geofyzika. Potom by mohla nastúpiť dohoda s majiteľom pozemku, následne prísť bager, očistiť ústie priepasti a začať jaskyniarsky výkop. Určite je to výzva, najmä pre mladú hybskú generáciu. V priepasti sa určite nachádzajú zaujímavé predmety, alebo dokonca aj materiál archeologickej hodnoty, ktoré sa tu počas stáročí nahromadili...

Foto: Jaro Teplický stojí približne na mieste, kde by sa mala nachádzať zasypaná priepasť Riť Uhorská na Vachtárovej.
Foto: P. Holúbek



zdochnem, akoby som si nemal na čom zahrať, veď by som seba, ženu i deti pripravil o jedinou radosť v živote... Sekeru mi požiaciaš? Sám ti odtnem jedličku!



HYBE V POHYBE

Do rúk sa vám dostáva prvé tohtoročné vydanie obecného časopisu a rád by som vám, v mene občianskeho združenia V POHYBE priblížil našu činnosť.

Ako prvú akciu v roku 2023 sa nám podarilo zorganizovať Trojkráľový pochod na Zadnú. Pri chatke na Zadnej si účastníci urobili malé posedenie s občerstvením. Tiež si spoločne zaspievali pripravenú pesničku.



Kedže tohtoročná zima bola bohatá na snehovú nádielku, nebol problém pusť sa do organizácie tradičného turistického pochodu našim chotárom „Polárna expedícia alebo hybaj s nami na Bliesy“. Aj keď sme pôvodne planovaný termín museli vzhľadom na nepriaznivé veterné počasie posunúť o týždeň, oplátilo sa. V deň konania bolo síce chladnejšie počasie, ale viditeľnosť bola výborná. Pri kolibe na Bliesach bola pre účastníkov pripravená lohaza a punč.

Všetkých účastníkov privítali starosta obce Ing. Karol Pavlíček a za občianske združenie Bc. Ján Žiška (Štendra), keďže ja som sa zo zdravotných dôvodov nemohol zúčastniť. Podľa prezenčných listín sa akcie zúčastnilo 160 účastníkov pochodu. Bola to najvyššia účasť zo všetkých ročníkov. Veríme,

že toto číslo sa bude každým rokom zvyšovať. Všetkým účastníkom patrí jedno veľké ĎAKUJEME.

Veľká vďaka samozrejme patrí všetkým členom občianskeho združenia, ktorí sa postarali o to, že aj napriek veľkému množstvu snehu pripravili trate pre tých, ktorí sa rozhodli pochod absolvovať na lyžiach, na výbornú. Trasu pre peších sa nám podarilo pripraviť vďaka pomoci RD Hybe, za čo im tiež veľmi pekne ďakujeme. Keď už ďakujem, určite nemôžem zabudnúť na pomoc zo strany obce Hybe.

Blíži sa nám obdobie, kedy je možné darovať 2 percentá zo svojich daní. Ak nie ste ešte rozhodnutí komu ich venovať, môžete podporiť naše občianske združenie. Všetky potrebné údaje nájdete na stránke združenia: vpohybe.hybe.sk.



Už teraz sa v mene občianskeho združenia V POHYBE tešíme na spoločne strávené chvíle. Veríme, že sa budete na akciách zúčastňovať v čo najväčšom počte.

Ing. Peter Lehotský
(predseda OZ V POHYBE)





LYŽIARSKY VLEK POD PEKLOM MÁ 35 ROKOV

23.2.2023 uplynulo 35 rokov, ako sme spustili prvý krát lyžiarsky vlek Pod Peklom do komerčnej prevádzky. Pri tejto príležitosti zrekapitulujem históriu výstavby vleku a celého tamajšieho areálu.

Lyžiari v Hybiach dlho snívajú o vybudovaní lyžiarskeho vleku. V r. 1985 Ing. Ivan Zuskin presvedčil výbor TJ aby sme objednali u Projektového ústavu obchodu a cestovného ruchu v Ružomberku projekt na výstavbu vleku, ktorý by bol základom pre zžahňanie peňazí. Zaplatili sme zaň 10 000,- vtedajších Kčs z vlastných zdrojov. S uvedeným projektom a žiadosťou o dotáciu som sa vybral na Slovenský ústredný výbor ČSŽTV v Bratislave. Projekt bol vypracovaný na licenčný vlek TATRAPOMA. ÚV ČSŽTV prisľúbil peniaze len v prípade, ak budeme súhlasiť s dodávkou vleku od ich dcérskej spoločnosti SLOVŠPORT. To sme samozrejme súhlasili. Zanedlho nám bola schválená dotácia 350 000,- Kčs, čo nám umožnilo objednať vlek, chatku a výstavbu traťostanice s príslušnými káblovými rozvodmi elektriny zomou. K vybavovaniu stavebného povolenia sme museli zabezpečiť takmer 20 kladných vyjadrení dotknutých orgánov štátnej správy od Bratislavy až po TANAP. Všade sme našli ľudí s kladnými väzbami na Hybe a hybenov, len jeden liptovskomikulašský úrad robil veľký problém a pôvodné zamietavé stanovisko vypracoval človek, ktorý ešte stále žije v Hybiach.



Uvedená dotácia nepostačovala na realizáciu areálu podľa vypracovaného projektu. Od toho istého „úradu“ som už nepovažoval za reálne získať ďalšie peniaze, tak som navštívil v nasledujúcom roku so žiadosťou Krajský národný výbor v Banskej Bystrici. Tento krok skončil slávnou vetou jednej pracovníčky na obecnom úrade – citujem: „Si nám ty narobil starosť, prišlo 250 000,- korún, čo my s nimi budeme robiť“.

Športovci však vedeli čo s nimi treba robiť a vybudovali areál Pod Peklom v dnešnej podobe.

Pred zameraním terénu družstevný LKT 80 sa pokúsil o odstránenie krovín ale pokus bol neúspešný. S celým svahom si poradil až buldožer Lesostavu a zmenil ho na nepoznanie. Zmizli kroviny, terasovité medze po oráčikoch a prielohoch a cez bývalý krovinatý porast vznikol koridor pre trasu vleku. Ako prvá bola

postavená traťostanica s káblom na osvetlenie zjazdovky a rezervným káblom, ktorý je vyvedený až na vrch Pekla. Následne sme na mieste budúcej chaty chceli vyvŕtať studňu. Tam je však súvislá skalná platňa, ktorú vrtná súprava neprevládala a tak sme studňu navŕtali pri unimobunke obsluhy vleku. Neskôr vedľa vrtu bola vykopaná studňa s betónovými skružami.

Vlek bol zmontovaný 10. novembra 1987. Pre nedostatok snehu sa v decembri uskutočnil zábeh lana bez kotiev a ako som uviedol v úvode, súvislá snehová pokrývka nám umožnila ťahať prvých lyžiarov až 23. februára 1988. V ďalších rokoch, keď sa podarilo navoziť



vyšoký náspyt zeminy pod horný stožiar, sme tento ešte 3 krát zdvihali, pätky nie sú betónované, len postavené na betónových kockách.

Chata bola stavaná svojpomocne, hoci uvedené dotácie umožnili vyplatiť brigádnikom aj symbolické odmeny. Základy sa podarilo postaviť v jeseni r. 1988, suterén v lete 1989. Pre nepriaznivé počasie v jeseni sme dovezenú tehlu museli zložiť vo futbalovom areáli. V januári sa oteplilo, vyschlí cesty a tehla bola prevezená na chatu. Medzitým sme z dreva zo zbúratej družstevnej váhy pri katolíckom kostole a dreva z kúpených chatiek postavili na stĺpy strešnú konštrukciu chaty. Tá bola na jar podmurávaná. Pôvodne boli v projekte navrhnuté dve záhradné chaty vedľa seba, ale na doporučenie ing. Arch. Ondreja Mrliana má chata dnešnú podobu.

V r. 2004 sme kúpili snežný skúter Buran na úpravu zjazdovky. Jeho nadobudácia cena bola 237 901,-Sk. TJ toľko peňazí samozrejme nemala, zabezpečil som externé zdroje.

Samotná prevádzka vleku bola v prvých rokoch rentabilná a medzi lyžiarmi veľmi populárna. Naši spolužiaci zo stredných i vysokých škôl mali malé deti a chodili s nimi na náš svah. Jedna rodina z Bratislavy bývala v Mýte a chodili k nám. Z Dunajplavby – Štrôblovej vily boli pravidelní návštevníci. Niekoľko rokov vždy v januári prišiel jeden autobus srbských turistov – polovica lyžovala pri večernom osvetlení, druhá sedela v chate pri bare. Školy robili u nás lyžiarsky výcvik. Mali sme maškarný ples na lyžiach, silvestrovskú nočnú lyžovačku. Jednu zimu na Štedrý deň začalo pršať, do večera už napadol mokrý sneh. Jaro Mrlian svah potlačil amatérsky vyrobeným snežným skútom, zjazdovka zľadovateľa, potom pripadlo pár



centimetrov snehu. My sme lyžovali celý január, v rade bolo aj 40 lyžiarov, ďalší na vleku a zjazdovke. V okolitých dedinách neboli vhodné snehové podmienky, zasnežovanie neexistovalo.



V zime pred rokom napadlo vo februári dostatok snehu. Niektorí obyvatelia sa veľmi dožadovali spustenia vleku. Ťahať sme začali 12. februára 2022, výborné podmienky vydržali do 19. marca. Počasie bolo väčšinou pekné, slnečné. Na svahu bolo málo lyžiarov, niektoré dni len 2 - 10! Nakoniec prevádzka bola rentabilná, ale bez započítania nákladov na potrebnú údržbu a opravy, ktoré je nutné realizovať mimo lyžiarskej sezóny. Prevádzku zabezpečovali pod mojim dohľadom už mladší vlekári.

Tohto roku sme nemohli spustiť vleč pre vysoké ceny elektrickej energie. K dohode s SSE došlo až v polovici februára, ale na takej úrovni, že prevádzka vleku by bola vysoko nerentabilná. Dvihanie ceny lístka na úroveň rentabilnej prevádzky je v našich podmienkach nereálne. Neúčast lyžiarov na svahu je pre obsluhu demotivujúca. Vzhľadom na čoraz teplejšie zimy je prevádzka vleku problematická. Tohto roku síce napadlo veľa snehu, ale lyžovať by sme boli mohli len 2 týždne, čo dopredu predurčuje prevádzkovanie vleku so stratou, ktorú nemá kto uhradiť.

Prvými vlekármami boli Ondrej Duriš, Ing. Rudolf / Juraj / Žiška, Dušan Ďumbala, Juraj Rajniak, Július Svozil, neskôr Pavol Stárek a Marian Matašovský, Jaroslav Zuskin st., Miroslav Krankus, Ján Sedlák a ďalší.

Náš vleč má označenie EPV 300, výrobca Slovsport, podnik SO ČSZTV Žilina. Dĺžka je 350 m, úrodná stanica v nadmorskej výške 718 m, vrchná stanica v nadmorskej výške 790 m. Kapacita je cca 300 osôb za hodinu. Po technickej stránke je vleč stále funkčný, napriek občasným poruchám a vyvaleným stožiarom v predchádzajúcich rokoch. Žiada si ale opravy v lete, vyplnenie krovísk okolo zjazdovky a jej kosenie tam kde to traktory nedokážu, zaučenie obsluhy spomedzi mladšej generácie a hlavne dobré snehové podmienky v zime.

Ing. Jaroslav Piovár

ZODPOVEDNE A S PLNÝM NASADENÍM

Zimná prestávka ubehla ako vietor a naše A družstvo sa pustilo do tvrdej prípravy. Tréningová príprava na druhú polovicu sezóny 2022 - 2023 začala už od januára. Aj keď v ťažkých zimných podmienkach - ale to už ku športu patrí - sa tréningy konali trikrát do týždňa. Priemerný počet zúčastnených hráčov na tréningoch bol 14, čo je krásne číslo a určite sa to odzrkadlí aj na zápasoch.

Jarná príprava odštartovala sériou prípravných zápasov a sústredením na chate urbár Hybe Bystrá v Liptovskom Jáne. Môžeme skonštatovať, že to naši chlapci pod vedením trénera Miroslava Medveckého zobrali zodpovedne a s plným nasadením.

Odhrali nasledovné zápasy s týmito výsledkami:

Hybe - Černová 2:1

Hybe - Batizovce 7:1

Hybe - Zuberec 4:2

Hybe - Dúbrava 3:3

Na prípravu v Liptovskom Jáne sa chlapci každý rok tešia. Nie je to len o ťažkom každodennom dvojčlennom tréningu ale aj o spoločných chvíľach pri kartových hrách a debatách.

Či sa naozaj ťažko trénuje? Tak, asi takto:



Dúfajme a v našich futbalových srdciach zostáva nádej a pranie, že sa po dlhých rokoch naplní sen hráčov a aj fanúšikov a naše A družstvo bude hrať inú ligu.

Ani naši mladé futbalové nádeje nezaháľali a zahráli si nejaké prípravné zápasy.

Takto to rozhodli ich tréner Ivan Čimbora:



FINANČNÝ PRÍSPEVOK NA ONLINE REALIZÁCIU
TOHTO PERIODIKA VRÁTANE RIEŠENIE PRE JEHO
VYDÁVANIE SVOJPOMOCOU POSKYTUJE FUNPRINT.EU

Pomáhame radniciam šetriť čas aj peniaze.

www.funprint.eu



Dňa 4.3.2023 sa naša U11 zúčastnila na finálovom turnaji v Tatralandii kde sme postúpili. Naše nádeje sa umiestnili na 3.mieste .

Výsledky:

Hybe/K.Lehota - Bešeňová 2:3

Hybe/K.Lehota - Lubochňa 6:1

Hybe/K.Lehota - L.Ondrášová 0:4

Najlepšou hráčkou turnaja sa stala Nina Čimborová,

Dňa 5.3. sme sa zúčastnili na finálnom turnaji našej najmladšej kategórie U9.

L.Ondrášová-K.Lehota/Hybe 3:4

P.Lupča-K.Lehota/Hybe 1:1

Ružomberok-K.Lehota/Hybe 1:1

Celkovo sme sa umiestnili na 2.mieste, ale v poslednej minúte sme nastrelili brvno, ak by padol gól, sme prví.

Najlepší strelec turnaja - Sajmon Marek

Najlepší najmladší hráč turnaja - Riško Bartoš



Najlepší hráč mužstva - Patrik Čimborá

Najlepšie mužstvo , najlepšia chuť a najlepšia bojovnosť medzi našimi kategóriami, aj takto sa prezentovali naši najmenší ,kto bol, tak videl, kto nebol, môže ľutovať, máme šikovné detičky.

Som hrdý na to, keď druhí tréneri pochvália naše družstvo a keď je to aj tréner Ružomberka, tak to poteší ešte viac.

V tomto náš futbalový klub vidí svoju budúcnosť, víziu a nádej, že sa šport v Hybiach udrží a budeme sa môcť aj naďalej čím pochvália.

Na záver by sme sa chceli poďakovať pánovi Mariánovi Gécimu a jeho firme, ktorý pochádza z Prešova a v Hybiach vlastní rodinný dom za finančný príspevok a taktiež UPS Hybe za finančný príspevok na šport a prenájom chaty.

FOTJ Tatran Hybe nie je len o hráčoch, funkcionároch, o obci, ale je to aj o Vás, o ľuďoch, ktorí chcú pomôcť a za to Vám dakujeme.



Informačný občasník obce hybe, "HYBE včera, dnes a zajtra" EV 5926/20

Vydáva obec Hybe, Hybe 2, 032 31 | hybe@hybe.sk | IČO: 315231 | Grafická úprava: Ľuboš ŠUCHTÁR | Apríl 2023 | Nepredajné

Realizace: funprint.eu